

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia n° 17 de Palma de Mallorca (Hiszpania) w dniu 20 kwietnia 2022 r. – ZR, PI/Banco Santander, SA

(Sprawa C-265/22)

(2022/C 326/06)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de Primera Instancia n° 17 de Palma de Mallorca

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: ZR, PI

Strona pozwana: Banco Santander, SA

Pytania prejudycjalne

- 1) Mając na uwadze, że przy tworzeniu wskaźnika zmiennego oprocentowania określonego jako „średnia stopa dla kredytów hipotecznych, na okres dłuższy niż trzy lata, dla wszystkich instytucji”, uwzględniono włączone do stopy procentowej prowizje i stosowane do nich spready, bardziej uciążliwe dla konsumenta niż pozostałe rynkowe rzeczywiste roczne stopy oprocentowania oraz mając na uwadze, że zgodnie z przepisami okólnika Banco de España 5/1994, stanowiącymi kryterium normatywne organu regulacyjnego, spready te powinny być ujemne, co zasadniczo zostało pominięte i nie było przestrzegane przez instytucje finansowe, czy całkowite odstępianie od kryterium normatywnego organu regulacyjnego jest sprzeczne z art. 5 i 7 dyrektywy 2005/29/WE ⁽¹⁾?
- 2) Czy w przypadku ustalenia, że odstępianie od powyższego kryterium normatywnego jest sprzeczne z art. 5 i 7 dyrektywy 29/2005/WE zgodnie z orzeczeniem TSUE w sprawie C-689/20 ⁽²⁾, czy owa nieuczciwa praktyka jest wskazówką w chwili oceny nieuczciwego warunku i jest sprzeczna z art. 3 i 4 dyrektywy 93/13 ⁽³⁾?
- 3) Jeżeli okólnik Banco de España 5/1994, właściwy dla sektora finansowego, ale nieznanymi szerszemu ogółowi społeczeństwa, nie był przedmiotem jakichkolwiek rozważań i zostanie stwierdzone, że jest sprzeczny z art. 7 dyrektywy 2005/29/WE, czy jest on wskazówką w chwili oceny nieuczciwego warunku zgodnie z art. 6 ust. 1 dyrektywy 93/13, która wiąże się z zastosowaniem kontroli przejrzystości do wskaźnika, który składa się ze „wskaźnika referencyjnego i spreadu”?
- 4) Czy orzecznictwo krajowe jest sprzeczne z art. 3 ust. 1, art. 4 i 5 dyrektywy 93/13/EWG z uwagi na fakt, że szczególna regulacja IRPH stanowi nieuczciwą praktykę polegającą na niestosowaniu ujemnego spreadu pomimo konieczności wynikającej z preambuły okólnika Banco de España, ponieważ wskaźnik ten jest mniej korzystny od wszystkich istniejących RSSO, a IRPH został wprowadzony do obrotu tak, jakby był produktem tak samo korzystnym jak EURIBOR bez uwzględnienia potrzeby dodania ujemnego spreadu, i w związku z tym, czy możliwe byłoby odstępianie od umowy uznając za nieważne warunki umowne przewidujące jego zastosowanie oraz powstrzymanie się przez banki w przyszłości od jego stosowania, ponieważ wprowadzenie do obrotu tej usługi wobec konsumentów znajdujących się w trudnej sytuacji ekonomicznej może mieć wpływ na ich zachowania gospodarcze i zadeklarowanie niewłączenia go do nieuczciwych umów handlowych, ponieważ został włączony do ceny odsetek niezgodnie z dyrektywą 2005/29/WE?
- 5) Czy sprzeczny z art. 6 ust. 1 dyrektywy 93/13/EWG jest brak kontroli włączenia i kontroli nieuczciwości spreadu wprowadzonego w sposób ukryty, gdy spread powinien być ujemny w ofercie złożonej przez bank, oraz to, że konsument na etapie informacji przedumownej nie poznaje gospodarczego zachowania odsetek mających zastosowanie do jego kredytu, przez to, że w ten sposób jest to sprzeczne z dyrektywą 29/2005/WE?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniająca dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady („Dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych”) (Dz.U. 2005, L 149, s. 22).

⁽²⁾ ECLI:EU:C:2021:791.

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. 1993, L 95, s. 29).